

§ 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslagene nr. 3 og 4 udenfor betænkningen betragtedes som

bortfaldne efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§ 4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udlån til modernisering og rationalisering af erhvervsvirksomheder indenfor landbrug, gartneri og frugtavl.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4455; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 3037).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Horn): Udover de bemærkninger, der står i indledningen af betænkningen, skal jeg gøre enkelte bemærkninger om de forhandlinger, der er foregået i udvalget.

Jeg kan nævne, at der i udvalget har været en vis ængstelse for, at den pantsætningsgrænse, der er fastsat i lovforslaget, og som i særlige tilfælde ved dispensation kan forhøjes til 120 pct. af panteværdien, var for stram under de givne forhold. Der er bl. a. peget på, at statshusmændene eller en væsentlig del af statshusmændene ville være udelukket fra lån. Udvalget har drøftet spørgsmålet med landbrugsministeren. Man er klar over, at den omvurdering, som forestår, vil rette betydeligt på dette forhold, og udvalget har derfor afstået fra at gå ind i nogen længere drøftelse af det spørgsmål.

Det næste, som vi i udvalget i høj grad har beskæftiget os med, er tilsynet med lovens praktisering. Vi har her et stort erfaringsmateriale fra de grundforbedringsudvalg, som nu i adskillige år har virket

til stor tilfredshed rundt omkring, omend der hist og her har været forskellige ting, der kunne være anderledes. Een ting har udvalget været fuldkommen enig om, og det har også den højtærede landbrugsminister givet sin tilslutning til, nemlig at man skulle tilstræbe en forenkling af hele tilsynsapparatet, og som det fremgår af ændringsforslag nr. 4 til § 4, vil man forsøge at skabe en noget ændret ordning for de særlige bygningsforanstaltninger, idet det i ændringsforslaget foreslås, at et udvalg bestående af formanden for grundforbedringsudvalget og de to landbrugsorganisationers repræsentanter deri skal administrere denne særlige del af lovens virkeområde. Det er gjort med velberåd hu for at begrænse hele apparatet.

Man har endvidere været meget opmærksom på nytten af, hvor det drejer sig om bygningsforandringer o. lign., at sikre, at de midler, staten sætter ind hertil, anvendes på en fuldtud forsvarlig måde.

Vi har jo altfor mange eksempler på byggeri, ikke mindst i landkommunerne, der er af en sådan karakter, at vi kunne ønske det ændret ganske betydeligt. Vi ser i høj grad her i forårstiden, når vi kører med toget eller på anden måde kommer rundt i landkommunerne, hvordan dårlig isolation giver sig udtryk i de farver, murene har. Vi har på den anden side været helt klar over, at indførelse af et system, hvorefter den større sagkundskab i alle forhold skulle tages med på råd, ville blive for omstændelig. En række foranstaltninger vil jo blive af ret begrænset karakter som følge af, at 400 kr. er sat som grænse. Derfor er hverken den højtærede minister eller udvalget gået stærkere ind på dette, end at man siger, at når man finder det nødvendigt, kan grundforbedringsudvalgene gøre brug af særlige bygningssagkyndige til bistand ved bedømmelsen af de låneandragender, som fremkommer.

Jeg understreger udtrykkeligt: når man finder det nødvendigt. Det er jo sådan i praksis, at de folk, der har med det at gøre, er grundforbedringsudvalgenes skolede, praktiske folk, der efterhånden har oparbejdet et ikke ringe kendskab til en lang række bygningstekniske problemer. Det kunne måske være ønskeligt, at nogle af dem, ikke mindst formændene, anstrengte sig lidt mere for at få dette kendskab og ikke overlod arbejdet til konsulentterne, som de nok i en række tilfælde gør, således at sagerne let bliver ekspeditions-mæssige. Den måde at handle med statens midler på må vi i høj grad tage afstand fra. Dette være sagt som udtryk